

РЕШЕНИЕ

№ 2161

гр. София, 01.04.2021 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XV КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 05.03.2021 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Диана Стамболова

**ЧЛЕНОВЕ: Владимир Николов
Златка Илиева**

при участието на секретаря Милена Чунчева и при участието на прокурора Милен Ютеров, като разгледа дело номер **217** по описа за **2021** година докладвано от съдия Златка Илиева, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208-228 от Административно-процесуалния кодекс (АПК) във вр. чл. 63 от Закона за административните нарушения и наказания (ЗАНН).

Образувано е по касационна жалба на В. Т. К. Е. Срещу Решение № 20248019 от 10.11.2020г. по НАХД № 9810 по описа за 2018 година, с което е потвърдено Наказателно постановление на НП № F360007/10.11.2017г., издадено от заместник-директор на ТД на НАП, с което на В. Т. К. Е. е наложена „имуществена санкция” в размер на 3000.00 лв.. на основание чл. 185, ал.2 от Закона за данък върху добавената стойност (ЗДДС), за нарушение на чл. 33, ал.1 от Наредба № Н-18/13.12.2006 г. на МФ за регистриране и отчитане на продажби в търговските обекти чрез фискални устройства. Решението се обжалва, като незаконосъобразно, по съображения подробно изложени в депозираната касационна жалба. Иска се неговата отмяна и тази на наказателното постановление.

В съдебно заседание касаторът, редовно уведомен, не се представлявапредставител поддържа жалбата.

Ответникът – редовно призован, чрез процесуалния си представител моли

касационната жалба да бъде отхвърлена, а решението на СРС - потвърдено. Претендира сторените по делото разности.

Софийска градска прокуратура, редовно уведомена, моли решението на СРС да бъде оставено в сила.

Съдът, като прецени събраните по делото доказателства и наведените касационни основания, прилагайки нормата на чл. 218 от АПК, приема за установено от фактическа и правна страна следното:

Касационната жалба е подадена в преклузивния срок по чл. 211, ал. 1 от АПК, вр. чл. 63, ал. 1, изр. 2 от ЗАНН, от надлежна страна по чл. 210, ал. 1 от АПК, срещу подлежащо на оспорване по чл. 208 от АПК съдебно решение, поради което е допустима.

Разгледана по същество е основателна. Съображенията за това са следните:

С обжалваното решение е потвърдено процесното НП, с което на В. Т. К. Е. е наложена „имуществена санкция“ в размер на 3000.00 лв. на основание чл. 185, ал.2 от Закона за данък върху добавената стойност (ЗДДС), за нарушение на чл. 33, ал.1 от Наредба № Н-18/13.12.2006 г. на МФ, издадена от МФ във връзка с чл. 118, ал. 4 от ЗДДС.

От фактическа страна, съдът е приел за установено, че На 20.10.2017 г., в е извършена проверка в търговски обект- офис, находящ се в [населено място] и стопанисван от В. Т. К. Е.. При проверката било "становено, че дневният оборот от монтираното в обекта фискално устройство, позволяващо операциите „служебно въвеждане“ и „служебно извеждане“ на суми е в размер на 0,00 лева съгласно Дневен финансов „Х“ отчет. Фактическата наличност в касата на обекта е в размер на 864 лева. На фискалното устройство липсват отразени въведени или извеждани суми.

Съставен бил Протокол за извършената проверка. Проверяващите приели, че установената разлика се дължи на неотразено чрез фискалното устройство получено плащане , съответно, че търговецът е нарушил чл. 33, ал. 1 от Наредба № Н-18 /13.12.2006 г. за регистриране и отчитане на продажбите в търговските обекти чрез фискални устройства, издадена от МФ, вр. чл. 118, ал. 4 от ЗДДС.

Фактическата обстановка актосъставителят квалифицирал като нарушение на чл.33, ал.1 от Наредба № Н-18 от 13.12.2006г. за регистриране и отчитане на продажби от търговски обекти чрез фискални устройства, издадена от МФ, във връзка с чл.118, ал.4 от ЗДДС.

Срещу съставения АУАН са направени възражения .

На основание така изготвения акт за установяване на административно нарушение, е съставено процесното наказателно постановление, с което е наложена имуществена санкция в размер на 3000 /три хиляди/ лева на осн. чл.185, ал.2 ЗДДС за нарушение

на чл.33, ал.1 от Наредба № Н-18 от 13.12.2006г. за регистриране и отчитане на продажби в търговски обекти чрез фискални устройства/Наредбата/.

От правна страна, Софийски районен съд е приел, че при съставянето на АУАН и издаването на НП АУАН и издаденото въз основа на него НП са съставени от длъжностни лица в пределите на тяхната компетентност. Същият е счел, че са спазени императивните процесуални правила при издаването, както на АУАН, така и на НП. Съдът е приел също, че при квалифициране на деянието и определяне на съответното административно наказание не са допуснати нарушения на материалния закон. Ето защо е потвърдил обжалваното НП.

Съдът намира, че обжалваното решение е валидно, допустимо, но неправилно.

Касационната инстанция не споделя извода на първоинстанционния съд, че при съставянето на АУАН и при издаването на НП, не са допуснати съществени процесуални нарушения, свързани с описанието на нарушението.

Видно от съдържанието на акта за нарушение и обжалваното постановление не са изложени всички факти, свързани с предмета на доказване.

Както бе посочено по-горе, на нарушителя е наложена санкция по чл.185 ал.2 от ЗДДС. Последната е свързана с твърдения, че допуснатото нарушение е довело до неотразяване на приходи. Горното предполага обстоятелствената част на АУАН и НП да съдържат конкретни факти в тази насока, което не е сторено.

При тези обстоятелства, съдът намира, че е налице несъответствие между словесното описание на нарушението и неговата правна квалификация, което при всички случаи представлява съществено процесуално нарушение и абсолютно основание за отмяна на НП. Последното е такова, не само защото е довело до ограничаване правото на привлеченото към административнонаказателна отговорност лице своевременно да изложи доводи, да ангажира доказателства и да поиска събирането на такива, но и на практика до недоказаност на административното обвинение, по-специално – на твърдението, че деянието е довело до неотразяване на приходи. В хода на съдебното следствие не са ангажирани надлежни доказателства за извършване на продажби, за които да не са издавани фискален бон или касова бележка/фактура. Ангажирането на достатъчно и надлежни доказателства за това е наложително и с оглед преценка обществената опасност на конкретното деяние и съобразяване вида и размера на евентуалната санкция.

Констатираното процесуално нарушение е останало извън вниманието на решаващия съд, което е довело до постановяване на решение в противоречие със закона.

С оглед горните мотиви, съдът приема, че атакуваното решение е неправилно и като такова, следва да бъде отменено. Вместо него следва да се постанови друго, с което процесното НП бъде отменено.

При този изход на спора, претенцията на касационния жалбоподател за присъждане на

разноски се явява основателна . Доказателства за сторени такива пред настоящата инстанция обаче, не са представени. Ето защо, разноски не следва да бъдат присъдени.

По изложените съображения, и на основание чл. 221, ал. 2 от АПК във вр. чл. 63, ал. 1, изр. 2 от ЗАНН, съдът

Р Е Ш И:

ОТМЕНЯ Решение № 20248019 от 10.11.2020г. по НАХД № 9810 по описа за 2018 година.

ОТМЕНЯ Наказателно постановление на НП № F360007/10.11.2017г., издадено от заместник- директор на ТД на НАП.

РЕШЕНИЕТО е окончателно на основание чл. 223 от АПК и не подлежи на обжалване и протест.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: 1.

2.